

Enklere hverdag for bedriftene?

Tross gjentatte målsettinger om å redusere de offentlige rapporteringskravene, har forenklingarbeidet for næringslivet hovedsakelig stått på stedet hvil de siste årene. Først nå har vi fått konkrete forenklingmål. I forslaget til statsbudsjett for Nærings- og handelsdepartementet (NHD) er ambisjonen å kutte næringslivets rapporteringskostnader med 10 mrd. kr innen 2016. Tilbakemeldingene fra våre medlemsbedrifter, som utgjør hovedtyngden av anleggsbransjen i Norge, er at dette er på høy tid. NHD anslår næringslivets rapporteringskostnader til å være ca. 60 mrd. kr. Særlig problematisk er dette for de mindre bedriftene hvor administrative krav i større grad fortrenger fokuset på næringsaktivitet.

Her bør det være verdifull læring å hente fra andre land. Danmark reduserte de administrative utgiftene for bedriftene med 25 prosent fra 2001–2010 (ca. 8 mrd. DKR). Dette tilsvarer 19.000 fulltidsstillinger som næringslivet nå får frigjort til verdiskapning.

Skal forenklingarbeidet lykkes i Norge kreves det bred innsats. Det er derfor positivt å se at både Brønnøysundregistrene og Altinns rolle er fremhevet i forslaget til statsbudsjett.

Nå som vi endelig har fått konkrete forenklingmål vil det være vanskelig ikke å ta nødvendige grep. I det videre arbeidet er det en selvfølge at næringslivet blir involvert, og at signalene fra norske bedrifter blir tatt på alvor.

TROND JOHANNESSEN, ADM.DIR.,
MASKINENTREPRENØRENS FORBUND

EU – grunnleggende udemokratisk

Dagens EU har et grunnleggende demokratisk problem: Euroen ble innført uten at det samtidig ble innført en samordning av den økonomiske politikken i eurolandene. Det var helt fra starten åpenbart at en overnasjonal institusjon var helt nødvendig for god økonomisk styring i pengeunionen.

Problemet var at det ikke var støtte i folkene i EU-landene til å gi fra seg nasjonal makt over den økonomiske politikken til EU. Derfor innførte man bare valutaen, ikke de politiske styringsverktøyene som trengtes for at den skulle bli vellykket. Dette var et gedigent politisk eksperiment med vanlige folks økonomi, arbeidsplasser og pensjoner som innsats. Resultatet av eksperimentet ser vi over hele Europa i dag.

I EU utgår ikke makten lenger fra folket, men fra et selvforsterkende system av maktsentralisering. Systemet krever stadig mer sentralisering av makt i Brussel for å opprettholdes. Økonomikrisen skaper et behov for mer integrasjon enn det som er tilfellet i EU i dag. Samtidig har viljen til å la seg integrere knapt vært mindre i EU-landene noen gang. Dermed finner EU ingen løsning på krisen som herjer Europa med mindre eliten ennå en gang tar svært inngripende grep uten folkets tillatelse.

TRYGVE SLAGSVOLD VEDUM,
NESTLEDER I SENTERPARTIET

Forskere baserer seg på tro uten viten om de faktiske forhold. De er med på å nedverdige og stigmatisere medmennesker som må avsløre at de har tendens til å oppleve tilbakevendende angst eller depresjon i sine vanlige liv.

Nakkesleng og angst

HELSE

Per Erling Halvorsen,
pensjonert allmennlege

VISER TIL OPPSLAG om nakkesleng og angst ved professor Arnstein Mykletun i BT 18.10. Min umiddelbare reaksjon er at premisse for undersøkelsen ikke kan være holdbare. En kan ikke sette likhetstegn mellom koinsidens og årsaksinsidens i en empirisk studie på en så konkret «substans» som nakkeslengskade egentlig er: En faktisk hendelse i trafikken med fysisk skade av nakken og omkringliggende vevsstrukturer. Selv om skaden i ettertid, bekreftet ved kliniske og supplerende (røntgen-) undersøkelser, viser seg å ha måttet være minimal, må en kunne skjønne at også minimal skade utløst av fysiske krefter, kan rokere ved skjelettets sammenføyninger på en slik måte at biodynamisk funksjon og stabilitet forstyrres, og at det kan bli et varig fenomen/problem av det. Vi som har tatt imot pasienter hele vårt yrkesaktive liv, vet vel at skadetilfellets omstendighet og intensitet samt omfanget av lidelsen etterpå ikke alltid er så lett å bedømme objektivt, selv med supplerende undersøkelser. Herav kommer klisjeen «har ikke funnet noen skade». Den som uttaler seg slik, forsømmer å legge inn et saklig adjektiv, nemlig «har ikke utover hendelsesforløpet funnet noen observerbar eller målbar skade». Uten dette adjektivet faller hele forskningsprosjektet på sin egen urimelighet og manglende forutsetning.

Jeg bedømmer denne forskningen til å være tendensiøs

Å SPØRRE et høyere antall pasienter «hva-følte-du-forut-for-og-i-ettertid» i forhold til skadehendelsen, kan jo være interessant med hensyn til årvåkenhet hos føreren av bilen før uhellet skjedde, ev. forstyrret av medpassasjerer. En må også spørre hvilken medikamentell behandling den skadelidte fikk de første minuttene eller timen etter skadetidspunktet. Men, mye mer interessant og relevant må det være å korrelere nakkesleng og dets følger til hvor mange biler det er som er ute på veiene nå for tiden i forhold til hvordan det var tidligere i tiden. Veistandard i forhold til det, økt risiko for overraskelsesmomenter i trafikken osv. Jeg bedømmer denne forskningen til å være tendensiøs og et forsøk på å bekrefte gammeldags teori om psykosomatikk.

ET HJELPEMIDDEL for forsikringselskaper, Nav og samfunn for øvrig til å freidig kunne forlange av dem som har stort besvær at

TRAFIKKULYKKE: Vi som har tatt imot pasienter hele vårt yrkesaktive liv, vet vel at skadetilfellets omstendighet og intensitet samt omfanget av lidelsen etterpå ikke alltid er så lett å bedømme objektivt, skriver artikkelforfatteren. ARKIVFOTO: ØRJAN DEISZ

de skal kunne mestre like mye som de som ikke har besvær i det hele tatt. I mine fagetiske øyne og ører er det intet mindre enn de strenge, teite menns forskning med den hensikt å få det en ønsket seg som resultat. Den bør for tilfellet av samfunnet parkeres, ignoreres og eventuelt fordømmes. Forskere baserer seg på tro uten viten om de faktiske forhold. De er med på å nedverdige og stigmatisere medmennesker som i forkjært eksponert situasjon må avsløre at de har tendens til å

oppleve tilbakevendende angst eller depresjon i sine vanlige liv til tider.

I BTS ARTIKKEL bringes det inn andre kjente historisk tidsepokebetingete sykdommer, som også er blitt bedømt å ha psykosomatisk karakter og årsak. Kommentarer fra nåværende aktive kolleger ryster meg noe. Ser en ikke forandringene i samfunnet og de mange arbeidstakeres endrede arbeidsforhold og andre endrede miljøforhold? Jeg kan ikke dy meg, må få komme med kommentarer som andre får lov til.

Fibromyalgi: Det var mye av det på 1970/80-tallet. Den gangen var kassaapparatene, skrivemaskinene, regnemaskinene mye tyngre å betjene enn dagens. Monotone arbeidsoppgaver i industri, anleggsarbeid, fiske, hotell- og serveringsnæring det samme.

MUSESYPEN kom vel som en syl-

fakta

nakkesleng

- Arnstein Mykletun er avdelingsdirektør ved Nasjonalt folkehelseinstitutt og professor II ved Universitetet i Bergen.
- Sammen med seks andre forskere har han i en fersk artikkel i det internasjonale tidsskriftet Spine vist at angst og depresjon øker risikoen for senere kronisk nakkeslengskade (eller whiplash)

tynn forlengelse av fibromyalgitendens for dem som var på grensen til belastningslidelse fra før, men som fikk det lettere med datamaskin/mus. (Jeg selv var eksempel på det; en fantastisk lettelse mht. langtidssnakke/arm-syndrom da jeg fikk datamaskin/elektronisk journal og slapp å skrive resepter og sykmeldinger etc. for hånd).

ME (antatt immun-/autoimmun reaksjon i nevesystemet samt nerve-muskelkombinasjonen) vil jeg sammenligne med den i vår tid alt lenge økte forekomsten av allergilidelse og diverse reaksjoner på for eksempel mat, miljøgifter, elektrisitetstilførsel stråling etc. Infeksjonsforekomst er heller ikke som før. Det som tidligere var allmenninfeksjoner, er i vår tid blitt spesifikke infeksjoner og omvendt. Sistnevnte er betinget av stadiet nye varianter i livsstil og interglobale reiseruter. (Eksempel Giardia Lambliia ble på et vis «satt ut» som fremmedparasitt i Svartediket).

FØR HAR BARE enkeltindivider hentet med seg parasitten (spesifikk sykdom hos oss) fra fjerne strøk, eller innvandrere/adoptivbarn har kommet med den). Vi går mer på gater av gull nå for tiden, enn da vi gikk på jord, sand og stein. Hygieneforskrifter for mat tilsvarende. Vi er blitt uventet såbare på individuelt forskjellig vis i våre organismer.

Magesår og migrene var hyppig grunn til utrykning på legevakt før i tiden. Etter at gode medisiner mot disse sykdommene kom i bruk, falt disse pasientene ut av legevaktsrepertoaret.